

แรงจูงใจในการเลือกเล่นกรีฑาของเยาวชน ในจังหวัดลำปาง พ.ศ. 2551

MOTIVATION IN SELECTING TO PLAY ATHLETICS OF YOUTH

IN LAMPANG PROVINCE 2008

เฉลิมรัฐ ทองศิริมณีรัตน์ *

ผาณิต บิลมาศ **

สมชาย ไกรสังข์ ***

Chalermrat Thongsirimeerat *

Phanit Billamas **

Somchai Kraising ***

Abstract

The purpose of this research was to find the motivation levels for selecting to play athletics of youths in Lumpang province. The sample consisted of 252 athletes. The athletes were chosen by purposive sampling from the athletes who participated in Lumpang athletics competition in 2008. These athletes were asked to complete the questionnaire concerning with their motivation for selecting to play athletics. The questionnaire was constructed by the researcher with the reliability of .93. The data were then analyzed in terms of frequency, percentage, mean and standard deviation, t-test and F-test. The findings were as follows.

1. The intrinsic motivation of youth athletes in Lumpang Educational Area showed the highest frequency in the aspects of, being proud to be the representative athlete of the province, being attractive and popular in society, and feel valuable and excepted by others, as equal to 47.6%, 39.75% and 39.7% respectively.

2. The extrinsic motivation of youth athletes in Lumpang Educational Area showed the highest frequency in the aspects of, being proud that the competition motivated athletes with rewards, and all famous youth athletes would be praised, as equal to 36.5% and 28.2% respectively.

3. Means of athletes' motivation between male and female athletes were not different.

4. Means of athletes' motivation between athletes in Lumpang Educational Service Area Office 1, 2 and 3 were statistic significantly different at .05.

4.1 Means of athletes' motivation between athletes in Lumpang Educational Service Area Office 1 and 2 were statistic significantly different at .05.

* นิสิตปริญญาโท หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้วิจัย

** รองศาสตราจารย์ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประธานควบคุมปริญญาานิพนธ์

*** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรรมการควบคุมปริญญาานิพนธ์

4.2 Means of athletes' motivation between athletes in Lumpang Educational Service Area Office 1 and 3 were statistic significantly different at .05.

4.3 Means of athletes' motivation between athletes in Lumpang Educational Service Area Office 2 and 3 were statistic significantly different at .05.

Keyword : motivation, athletics, youth

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกรีฑาของเยาวชนจังหวัดลำปาง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกรีฑาที่เข้าร่วมการแข่งขันกรีฑานักเรียนจังหวัดลำปาง ปี พ.ศ. 2551 ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 252 คน ให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกรีฑาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .93 แล้วนำข้อมูลที่ได้อามาวิเคราะห์ เพื่อหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบระดับแรงจูงใจของเยาวชนชายและเยาวชนหญิงโดยใช้ สถิติที (t – test) และสถิติเอฟ (F – test) ผลการวิจัยพบว่า

1. แรงจูงใจภายในของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง มีค่าความถี่ในระดับมากที่สุดในด้านความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นนักกรีฑาของจังหวัด เพื่อให้มองดูเป็นที่น่าดึงดูดใจโดดเด่นในสังคม และรู้สึกในคุณค่าของตนเองและเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 47.6, 39.7 และ 39.7 ตามลำดับ และระดับแรงจูงใจภายในที่มีค่าความถี่ในระดับน้อยที่สุดในเรื่องความต้องการประสบความสำเร็จเกี่ยวกับเกียรติยศและชื่อเสียง คิดเป็นร้อยละ 25

2. แรงจูงใจภายนอกของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง มีค่าความถี่ในระดับมากที่สุดในเรื่องความรู้สึกภาคภูมิใจที่มีการจัดการแข่งขันโดยมีรางวัลเป็นสิ่งกระตุ้น นักกรีฑาเยาวชนที่มีชื่อเสียงทุก ๆ ระดับจะได้รับการยกย่องและชมเชย คิดเป็นร้อยละ 36.5 และ 28.2 ตามลำดับ และระดับแรงจูงใจภายนอกที่มีค่าความถี่ในระดับน้อยที่สุดในเรื่องการลงทุนว่ากล่าวตักเตือนในนักกรีฑาเยาวชนที่ขาดวินัย คิดเป็นร้อยละ 15.9

3. ค่าเฉลี่ยแรงจูงใจของนักกรีฑาระหว่างนักกรีฑาชายและนักกรีฑาหญิง ไม่แตกต่างกัน

4. ค่าเฉลี่ยแรงจูงใจของนักกรีฑาระหว่างเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 1 เขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 2 และ เขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 3 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.1 ค่าเฉลี่ยแรงจูงใจของนักกรีฑาระหว่างเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 1 และเขต 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 ค่าเฉลี่ยแรงจูงใจของนักกรีฑาระหว่างเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 1 และ เขต 3 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3 ค่าเฉลี่ยแรงจูงใจของนักกรีฑาระหว่างเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 2 และ เขต 3 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: แรงจูงใจ, นักกรีฑา, เยาวชน

บทนำ

กรีฑาเป็นกีฬาประเภทหนึ่งที่มีความนิยมกันมาก และเป็นกีฬาที่มีการแข่งขันกันแพร่หลายทั่วโลก จะเห็นได้จากการแข่งขันกรีฑาในระดับต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ด้านการแข่งขันกรีฑาสมัครเล่นในประเทศไทย ได้แก่ การแข่งขันระดับโรงเรียนหรือที่เรียกกันว่ากรีฑาภายใน การแข่งขันในระดับวิทยาลัย ระดับมหาวิทยาลัย และระดับชาติ ส่วนการจัดการแข่งขันกรีฑาสมัครเล่นระดับนานาชาติ ได้แก่ กีฬาซีเกมส์ เอเชียนเกมส์ และกีฬาโอลิมปิก เป็นต้น

ในปัจจุบันกิจกรรมกรีฑามีความสำคัญต่อมนุษย์เป็นอย่างมาก ซึ่งได้รับความนิยมและได้รับความสนใจปฏิบัติอย่างแพร่หลาย ไม่ว่าจะเป็นการออกกำลังกาย หรือการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพจากการแข่งขันกรีฑา ผู้เข้าชมการแข่งขัน ซึ่งให้ความสนใจเป็นจำนวนมาก ดังนั้นจึงทำให้มีผู้สนับสนุนรายการแข่งขันกรีฑาในระดับต่าง ๆ มากมายซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์กับตัวนักกรีฑาเอง

แรงจูงใจเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งที่จะช่วยกระตุ้นและพัฒนาให้นักกีฬาได้มีความตั้งใจทุ่มเทกำลังกายในการฝึกซ้อมกีฬา เพื่อประสพผลสำเร็จในการแข่งขัน ซึ่งจะต้องมีแรงจูงใจประกอบกันหลายด้าน เช่น ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้ และผลประโยชน์ ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียงและด้านความก้าวหน้าในอนาคต จากการศึกษาค้นคว้าและประสบการณ์ที่ผู้วิจัยเคยเล่นกรีฑาสมัครเล่นมาก่อน ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาแรงจูงใจ ที่มีอิทธิพลต่อการเล่นของนักกรีฑาสมัครเล่น ทั้งนี้เพื่อที่จะได้ทราบผลของการศึกษาที่สามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนากรีฑาสมัครเล่น ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2539: 26 - 27) กล่าวถึง สาเหตุของคนที่เริ่มเล่นกีฬา และยังเล่นกีฬาอยู่เสมอ ดังต่อไปนี้

1. แรงจูงใจของคนเริ่มเล่นกีฬา

1.1 สาเหตุทางความสวยงาม อยากให้ร่างกายสวยงาม มีสมรรถภาพทางกายดี เป็นที่สนใจของเพศตรงข้าม

1.2 สาเหตุทางการแพทย์ หรือการเจ็บป่วย เช่น มีอาการของโรคความดันโลหิตสูงปริมาณโคเลสเตอรอลสูง มีการบาดเจ็บเรื้อรังที่ต้องฟื้นฟูหลังการบาดเจ็บ เพื่อคลายเครียดและเพื่อลดความวิตกกังวล เป็นต้น

1.3 สาเหตุทางสังคม ต้องการมีเพื่อนใหม่โดยใช้กิจกรรมกีฬาเป็นสื่อ ต้องการให้ในกลุ่มยอมรับ เพราะทุกคนในกลุ่มเล่นกีฬา ต้องการยกระดับสถานภาพทางสังคม เพื่อให้ได้มาเพื่อชื่อเสียง เงินทอง เกียรติยศ และการยอมรับคุณค่าของการออกกำลังกาย

2. แรงจูงใจของคนที่ยังเล่นกีฬา

2.1 สาเหตุทางจิตวิทยา เกิดแรงจูงใจด้วยตนเอง เป็นคนที่ชอบสนุกสนานรำเริง กล้าแสดงออก ชอบการเป็นผู้นำ หรือชอบกิจกรรมที่มีการแข่งขันกับคนอื่น เห็นว่าตนเองมีความสามารถเป็นที่ยอมรับของสังคม และมีความสนใจในตนเองเมื่อประสบความสำเร็จจากการเล่นกีฬา

2.2 สาเหตุทางสรีรวิทยา เมื่อเล่นกีฬาในระยะเวลาหนึ่งแล้วร่างกายเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น ร่างกายได้สัดส่วน กระฉับกระเฉง อารมณ์แจ่มใส เหนื่อยน้อยลงสุขภาพโดยทั่วไปดีขึ้น

2.3 สาเหตุทางสิ่งแวดล้อมและสังคม สถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ เอื้ออำนวย ความสะดวกในการเล่นกีฬา มีอาชีพไม่ขัดขวางต่อการเล่นกีฬา หรืออยู่ในครอบครัวที่รักการเล่นกีฬา และสังคมในส่วนนั้นสนับสนุนให้เล่นกีฬา

สถาบันการพลศึกษา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการผลิต และพัฒนาบุคลากรทางพลศึกษา ได้มีโอกาสจัดกิจกรรมร่วมกับองค์กรที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการกีฬา และประชาชนชาวจังหวัดลำปาง ในช่วงปี พ.ศ. 2549 - 2550 โดยจัดการแข่งขัน กีฬาและกรีฑา ระดับประเทศรวม 4 ครั้ง ทั้งนี้ได้จำแนก องค์กรที่มีส่วนร่วม ตามประเภทของกีฬาและจำแนกตามปีที่จัดแข่งขัน ดังนี้ คือ

1. สำนักงานนันทนาการและการกีฬา ร่วมจัดกิจกรรมแข่งขันในปี พ.ศ. 2549 กีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งประเทศไทย
2. การกีฬาแห่งประเทศไทย (กกท.) ร่วมจัดกิจกรรมแข่งขันในปี พ.ศ. 2549 กีฬาเยาวชนแห่งชาติ
3. สำนักงานเทศบาลเมืองลำปาง ร่วมจัดกิจกรรมแข่งขันในปี พ.ศ.2550 กีฬาเทศบาลแห่งประเทศไทย
4. สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตลำปาง ร่วมจัดกิจกรรมแข่งขันในปี พ.ศ.2550 กีฬาโรงเรียนกีฬาแห่งประเทศไทย

การจัดการแข่งขันกรีฑา ระดับประเทศ 4 ครั้ง ในช่วง พ.ศ. 2549 - 2550 ดังกล่าว นับได้ว่าเป็นเกียรติกับประชาชนชาวลำปางเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากการแข่งขันกีฬาและกรีฑาระดับประเทศ จากข้อมูลการสรุปรายงานและประมวลผลการจัดกิจกรรมโดยรวม ทำให้พบว่า เยาวชนในพื้นที่จังหวัดลำปางมีความสนใจในการเล่นกรีฑาค่อนข้างน้อย และพบว่าองค์กรที่เกี่ยวข้องทางด้านส่งเสริมกีฬาในจังหวัดลำปาง ยังไม่มีการสำรวจแรงจูงใจของเยาวชนโดยเฉพาะทางด้านการแข่งขันประเภทกรีฑา ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกรีฑาของเยาวชน ในจังหวัดลำปาง พ.ศ.2551 เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาการเล่นของนักกรีฑาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกรีฑาของเยาวชนจังหวัดลำปาง
2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกรีฑาของเยาวชนในจังหวัดลำปาง โดยจำแนกตามเพศ
3. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกรีฑาของเยาวชนในจังหวัดลำปาง โดยจำแนกตามเขตพื้นที่การศึกษา

ความสำคัญของการวิจัย

เพื่อทราบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกรีฑาของเยาวชน อายุ 16 – 18 ปี ในจังหวัดลำปาง ทั้งนักกรีฑาชายและนักกรีฑาหญิง รวมถึงความแตกต่างของแรงจูงใจของนักกรีฑาทั้ง 3 เขตพื้นที่การศึกษาเพื่อเป็นแนวทางให้แก่ นักกรีฑา ผู้ฝึกสอน และบุคคลที่สนใจ หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้นำผลจากการศึกษาค้นคว้าไปเป็นแนวทางการพัฒนาและปรับปรุงกีฬาในประเภทกรีฑาต่อไป

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) แล้วจึงทำการสุ่มตัวอย่างโดยวิธีการคัตสรรโควต้า (Quota Sampling) โดยจำแนกกลุ่มตามสัดส่วนของปริมาณประชากร โดยใช้ตารางของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie; & Morgan. 1970: 608) จำแนกเป็น 3 เขตพื้นที่การศึกษา ดังนี้

เขตพื้นที่การศึกษา 1 ประกอบด้วยนักกรีฑาชาย 42 คน และนักกรีฑาหญิง 42 คน

เขตพื้นที่การศึกษา 2 ประกอบด้วยนักกรีฑาชาย 42 คน และนักกรีฑาหญิง 42 คน

เขตพื้นที่การศึกษา 3 ประกอบด้วยนักกรีฑาชาย 42 คน และนักกรีฑาหญิง 42 คน

รวมทั้ง 3 เขตพื้นที่การศึกษา ประกอบด้วยนักกรีฑาชาย 126 คน และนักกรีฑาหญิง 126 คน รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 252 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้นหรือตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่
 - 1.1. เพศของนักกรีฑา ได้แก่ เพศชาย เพศหญิง
 - 1.2. เขตพื้นที่การศึกษา ได้แก่ เขต 1 เขต 2 และเขต 3
2. ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ แรงจูงใจในการเลือกเล่นกรีฑาของเยาวชน อายุ 16-18 ปี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกรีฑา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .93 โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามด้านการสำรวจ (Checklist) ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเพื่อประเมินระดับแรงจูงใจของนักกรีฑาชนิดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) โดยจำแนกออกเป็น 2 ด้าน คือ แรงจูงใจภายใน และแรงจูงใจภายนอก

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำข้อมูลของแบบสอบถามตอนที่ 1 มาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

2. นำข้อมูลของแบบสอบถามตอนที่ 2 หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของแรงจูงใจ โดยแปลความหมายเทียบเกณฑ์ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert)

ความเห็นเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง มีระดับแรงจูงใจ มากที่สุด

ความเห็นเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง มีระดับแรงจูงใจ มาก

ความเห็นเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง มีระดับแรงจูงใจ ปานกลาง

ความเห็นเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง มีระดับแรงจูงใจ น้อย

ความเห็นเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง มีระดับแรงจูงใจ น้อยที่สุด

แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

3. เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกรีฑาระหว่างเพศชายกับเพศหญิง โดยใช้การวิเคราะห์สถิติที (t – test) ที่ระดับนัยสำคัญ .05
4. เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกรีฑาระหว่างเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดลำปาง ทั้ง 3 เขต โดยใช้การวิเคราะห์สถิติเอฟ (F – test) ที่ระดับนัยสำคัญ .05
5. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจของนักกรีฑาระหว่างเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 1 เขต 2 และเขต 3 โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำ (Univariate Analysis of Variance) และเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของแอลเอสดี (LSD)
6. นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง
7. กำหนดค่าความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่าเป็นเพศชายจำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 เป็นเพศหญิงจำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 รวมทั้งหมดจำนวน 252 คน ซึ่งแบ่งเป็น 3 เขตพื้นที่การศึกษา ได้แก่ เขตพื้นที่การศึกษาลำปางเขต 1 จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 เขตพื้นที่การศึกษาลำปางเขต 2 จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 เขตพื้นที่การศึกษาลำปางเขต 3 จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33

ผลการวิจัย แรงจูงใจในการเลือกเล่นกรีฑาของเยาวชนจังหวัดลำปาง พ.ศ. 2551 พบว่า

1. นักกรีฑาเยาวชนชาย จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 50 นักกรีฑาเยาวชนหญิง จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 50 และนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปางเขต 1, 2 และ 3 มีจำนวนเขตละ 84 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 ในแต่ละเขต

2. แรงจูงใจภายในของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง มีค่าความถี่ในระดับมากที่สุดในเรื่องความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นนักกรีฑาของจังหวัด เพื่อให้มองดูเป็นที่น่าดึงดูดใจโดดเด่นในสังคม และรู้สึกในคุณค่าของตนเองและเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 47.6, 39.7 และ 39.7 ตามลำดับ และระดับแรงจูงใจภายในที่มีค่าความถี่ในระดับน้อยที่สุดในเรื่องความต้องการประสบความสำเร็จเกี่ยวกับเกียรติยศและชื่อเสียง คิดเป็นร้อยละ 25

3. แรงจูงใจภายนอกของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง มีค่าความถี่ในระดับมากที่สุดในเรื่องความรู้สึกภาคภูมิใจที่มีการจัดการแข่งขันโดยมีรางวัลเป็นสิ่งกระตุ้น นักกรีฑาเยาวชนที่มีชื่อเสียงทุก ๆ ระดับจะได้รับการยกย่องและชมเชย คิดเป็นร้อยละ 36.5 และ 28.2 ตามลำดับ และระดับแรงจูงใจภายนอกที่มีค่าความถี่ในระดับน้อยที่สุดในเรื่องการลงทุนกล่าวตักเตือนในนักกรีฑาเยาวชนที่ขาดวินัย คิดเป็นร้อยละ 15.9

4. ระดับแรงจูงใจภายในของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง มีระดับแรงจูงใจในระดับมากที่สุด คือ ความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นนักกรีฑาเยาวชนของจังหวัด เพื่อให้มองดูเป็นที่น่าดึงดูดใจ โดดเด่น ในสังคม และสามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองสู่ความสำเร็จได้ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.12, 3.96 และ 3.96 ตามลำดับ

5. ระดับแรงจูงใจภายนอกของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง มีระดับแรงจูงใจในระดับมากที่สุด คือ มีการจัดการแข่งขันโดยมีรางวัลเป็นสิ่งกระตุ้น และข้าพเจ้ามีนักกรีฑาเยาวชนในดวงใจที่เป็นเป้าหมายในชีวิต คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.77 และ 3.73 ตามลำดับ

6. แรงจูงใจภายในของนักกรีฑาเยาวชนชายในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง มีค่าความถี่ในระดับมากที่สุดในเรื่องความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นนักกรีฑาเยาวชนของจังหวัด รู้สึกในคุณค่าของตนเองและเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น และต้องการมีสุขภาพและสมรรถภาพที่ดี คิดเป็นร้อยละ 49.2, 40.5 และ 39.7 ตามลำดับ และระดับแรงจูงใจภายในที่มีค่าความถี่ในระดับน้อยที่สุดในเรื่องการเล่นกรีฑาช่วยลดความตึงเครียด และมีความรู้สึกที่ดีต่อวิชากรีฑาในขณะที่เรียนอยู่ในโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 12.7 และ 11.9

7. แรงจูงใจภายนอกของนักกรีฑาเยาวชนชายในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง มีค่าความถี่ในระดับมากที่สุดในเรื่องมีการจัดการแข่งขันโดยมีรางวัลเป็นสิ่งกระตุ้นนักกรีฑาเยาวชนที่มีชื่อเสียงทุก ๆ ระดับจะได้รับการยกย่องและชมเชย และกรีฑาสามารถสร้างเป้าหมายในอนาคตได้ชัดเจนและเป็นไปได้ คิดเป็นร้อยละ 49.2, 46.0 และ 42.1 ตามลำดับ และระดับแรงจูงใจภายนอก ที่มีค่าความถี่ในระดับน้อยที่สุดในเรื่องการลงโทษว่ากล่าวตักเตือนในนักกรีฑาเยาวชนที่ขาดวินัย และการแข่งขันเป็นที่ชื่นชอบได้รับความนิยมและได้รับความสำคัญจากผู้ชมและผู้จัด คิดเป็นร้อยละ 20.6 และ 18.3

8. แรงจูงใจภายในของนักกรีฑาเยาวชนชายในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง มีค่าความเฉลี่ยในระดับมากในเรื่องความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นนักกรีฑาเยาวชนของจังหวัด ความสนุกสนาน ความอยากและความเพ้อฝัน และความปรารถนาในชัยชนะที่ต้องการเอาชนะคนอื่นคิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.10, 3.87 และ 3.87 ตามลำดับ

9. แรงจูงใจภายนอกของนักกรีฑาเยาวชนชายในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง มีค่าความเฉลี่ยในระดับมากในเรื่องนักกรีฑาเยาวชนที่มีชื่อเสียงทุก ๆ ระดับจะได้รับการยกย่องและชมเชย และกรีฑาสามารถสร้างเป้าหมายในอนาคตได้ชัดเจนและเป็นไปได้ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.08 และ 4.02 ตามลำดับ

10. แรงจูงใจภายในของนักกรีฑาเยาวชนหญิงในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง มีค่าความถี่ในระดับมากที่สุดในเรื่องเพื่อให้มองดูเป็นที่น่าดึงดูดใจ โดดเด่น ในสังคม ความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นนักกรีฑาเยาวชนของจังหวัด และอยากมีรูปร่างสวยงาม แข็งแรง เหมือนนักกรีฑาเยาวชนชั้นเยี่ยม คิดเป็นร้อยละ 47.6 , 46.0 และ 44.4 ตามลำดับ และระดับแรงจูงใจภายในที่มีค่าความถี่ในระดับน้อยที่สุดในเรื่องความสนุกสนาน ความอยากและความเพ้อฝัน และได้ตั้งเป้าหมายในชีวิตที่จะเป็นนักกรีฑาเยาวชนที่มีชื่อเสียง คิดเป็นร้อยละ 7.1 และ 7.1

11. แรงจูงใจภายนอกของนักกรีฑาเยาวชนหญิงในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง มีค่าความถี่ในระดับมากที่สุดในเรื่องต้องการ บริการ สวัสดิการและสิทธิต่าง ๆ ในสถาบันที่ศึกษาต่อ และมีการจัดการแข่งขันโดยมีรางวัลเป็นสิ่งกระตุ้น และข้าพเจ้ามีนักกรีฑาเยาวชนในดวงใจที่เป็นเป้าหมายในชีวิตคิดเป็นร้อยละ 34.1, 23.8 และ 23.8 ตามลำดับ และระดับแรงจูงใจภายนอกที่มีค่าความถี่ในระดับน้อยที่สุดในเรื่องสื่อมวลชนและสังคมรอบข้างมีส่วนช่วยสนับสนุนในการแข่งขันกรีฑา คิดเป็นร้อยละ 11.9

12. แรงจูงใจภายในของนักกรีฑาเยาวชนหญิงในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง มีค่าความเฉลี่ยในระดับมากในเรื่องสามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองสู่ความสำเร็จได้ ความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นนักกรีฑาเยาวชนของจังหวัด และเพื่อให้มองดูเป็นที่น่าดึงดูดใจ โดดเด่น ในสังคม คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.10, 4.09 และ 4.09 ตามลำดับ

13. แรงจูงใจภายนอกของนักกรีฑาเยาวชนหญิงในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง มีค่าความเฉลี่ยในระดับมากในเรื่องต้องการ บริการ สวัสดิการและสิทธิต่าง ๆ ในสถาบันที่ศึกษาต่อ การแข่งขันเป็นที่ชื่นชอบได้รับความนิยมและได้รับความสำคัญจากผู้ชมและผู้จัด และชอบวิธีการฝึกกรีฑาที่มีเพื่อนร่วมทีมมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.68, 3.65 และ 3.65 ตามลำดับ

14. แรงจูงใจภายในของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง เขต 1 มีค่าความถี่ในระดับมากที่สุดในเรื่องความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นนักกรีฑาเยาวชนของจังหวัด และรู้สึกในคุณค่าของตนเองและเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 100 และ 100 ตามลำดับ

15. แรงจูงใจภายนอกของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง เขต 1 มีค่าความถี่ในระดับมากที่สุดในเรื่องมีการจัดการแข่งขันโดยมีรางวัลเป็นสิ่งกระตุ้น และข้าพเจ้ามีนักกรีฑาเยาวชนในดวงใจที่เป็นเป้าหมายในชีวิต คิดเป็นร้อยละ 85.7 และ 81.0 ตามลำดับ

16. แรงจูงใจภายในของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง เขต 1 มีค่าความเฉลี่ยในระดับมากในเรื่องความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นนักกรีฑาเยาวชนของจังหวัด และรู้สึกในคุณค่าของตนเองและเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น คิดเป็นค่าเฉลี่ย 5.0 และ 5.0 ตามลำดับ

17. แรงจูงใจภายนอกของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง เขต 1 มีค่าความเฉลี่ยในระดับมากในเรื่องมีการจัดการแข่งขันโดยมีรางวัลเป็นสิ่งกระตุ้น และข้าพเจ้ามีนักกรีฑาเยาวชนในดวงใจที่เป็นเป้าหมายในชีวิต คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.86 และ 4.81 ตามลำดับ

18. แรงจูงใจภายในของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง เขต 2 มีค่าความถี่มากที่สุดในเรื่องความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นนักกรีฑาเยาวชนของจังหวัด คิดเป็นร้อยละ 42.9

19. แรงจูงใจภายนอกของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง เขต 2 มีค่าความถี่มากที่สุดในเรื่องมีการจัดการแข่งขันโดยมีรางวัลเป็นสิ่งกระตุ้น และนักกรีฑาเยาวชนที่มีชื่อเสียงทุก ๆ ระดับจะได้รับการยกย่องและชมเชย คิดเป็นร้อยละ 23.8 และ 19.0 ตามลำดับ

20. แรงจูงใจภายในของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง เขต 2 มีค่าความเฉลี่ยในระดับมากในเรื่องความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นนักกรีฑาเยาวชนของจังหวัดเพื่อให้มองดูเป็นที่น่าดึงดูดใจ โดดเด่นในสังคม คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.43 และ 4.21 ตามลำดับ

21. แรงจูงใจภายนอกของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง เขต 2 มีค่าความเฉลี่ยในระดับมากในเรื่องมีการจัดการแข่งขันโดยมีรางวัลเป็นสิ่งกระตุ้น และต้องการเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยโดยโควตาของนักกรีฑาเยาวชน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.14 และ 3.93 ตามลำดับ

22. แรงจูงใจภายในของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง เขต 3 มีค่าความถี่มากในเรื่องความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นนักกรีฑาเยาวชนของจังหวัด และเพื่อให้มองดูเป็นที่น่าดึงดูดใจ โดดเด่นในสังคม คิดเป็นร้อยละ 38.1 และ 28.6

23. แรงจูงใจภายนอกของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง เขต 3 มีค่าความถี่มากในเรื่องการเล่นกรีฑาทำให้มีโอกาสได้ท่องเที่ยว และนักกรีฑาเยาวชนที่มีชื่อเสียงทุก ๆ ระดับจะได้รับการยกย่องและชมเชย คิดเป็นร้อยละ 13.1 และ 13.1 ตามลำดับ

24. แรงจูงใจภายในของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง เขต 3 มีค่าความเฉลี่ยในระดับปานกลางในเรื่องความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นนักกรีฑาเยาวชนของจังหวัด และสามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองสู่ความสำเร็จได้ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.94 และ 2.82 ตามลำดับ

25. แรงจูงใจภายนอกของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง เขต 3 มีค่าความเฉลี่ยในระดับน้อยในเรื่องนักกรีฑาเยาวชนที่มีชื่อเสียงทุก ๆ ระดับจะได้รับการยกย่องและชมเชย และการเล่นกรีฑาทำให้มีโอกาสได้ท่องเที่ยว คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.39 และ 2.38 ตามลำดับ

26. ค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจของนักกรีฑาเยาวชนชายและนักกรีฑาเยาวชนหญิงในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปางไม่แตกต่างกัน

27. ค่าเฉลี่ยของระดับแรงจูงใจรวมของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง เขต 1 เขต 2 และเขต 3 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

28. ค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 1 กับ 2 เขต 1 กับ 3 และเขต 2 กับ 3 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของเยาวชนในจังหวัดลำปาง สามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. แรงจูงใจภายในของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง มีค่าความถี่ในระดับมากที่สุดในเรื่องความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นนักกรีฑาของจังหวัด เพื่อให้มองดูเป็นที่น่าดึงดูดใจโดดเด่นในสังคม และรู้สึกในคุณค่าของตนเองและเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 47.6, 39.7 และ 39.7 ตามลำดับ และระดับแรงจูงใจภายในที่มีค่าความถี่ในระดับน้อยที่สุดในเรื่องความต้องการประสบความสำเร็จเกี่ยวกับเกียรติยศและชื่อเสียง คิดเป็นร้อยละ 25 แรงจูงใจภายนอกของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง มีค่าความถี่ในระดับมากที่สุดในเรื่องความรู้สึกภาคภูมิใจที่มีการจัดการแข่งขันโดยมีรางวัลเป็นสิ่งกระตุ้น นักกรีฑาเยาวชนที่มีชื่อเสียงทุก ๆ ระดับจะได้รับการยกย่องและชมเชย คิดเป็นร้อยละ 36.5 และ 28.2 ตามลำดับ และระดับแรงจูงใจภายนอกที่มีค่าความถี่ในระดับน้อยที่สุดในเรื่องการลงโทษว่ากล่าวตักเตือนในนักกรีฑาเยาวชนที่ขาดวินัย คิดเป็นร้อยละ 15.9 ซึ่งจากผลดังกล่าวพบว่า มีแรงจูงใจด้านนี้อยู่ในระดับมาก จะเห็นได้จากตัวแปรย่อยที่เป็นแรงจูงใจในการเล่นกรีฑา ระดับมาก คือ ความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นนักกรีฑาของจังหวัดสามารถทำชื่อเสียงให้แก่วงศ์ตระกูล และประเทศชาติ และยังต้องการคำยกย่องชมเชย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มุกดา ศรียงค์ และคณะ (2542: 235 – 237) อ้างอิงจาก เมอร์เรย์. 1970: 35 - 36) เมอร์เรย์ มีความเห็นว่า ความต้องการเป็นสิ่งที่บุคคลสร้างขึ้นเพื่อเป็นแรงจูงใจให้แก่บุคคลแสดงพฤติกรรมอันนำไปสู่สิ่งที่ตนพึงพอใจ ความต้องการนี้บางครั้งเกิดขึ้นจากแรงกระตุ้นภายในของบุคคล และบางครั้งอาจเกิดขึ้นจากความต้องการเนื่องจากสภาพร่างกายและสภาพจิตใจของบุคคลนั่นเอง และยังสอดคล้องกับคำกล่าวที่ว่า การมีเกียรติยศและชื่อเสียงเป็นความต้องการของมนุษย์ในการอยู่รวมกันในสังคม ต้องการให้คนอื่นยกย่องนับถือตนเอง ต้องการความพอใจและภูมิใจในตนเอง ปรารถนาที่จะให้มีการยอมรับยกย่องสรรเสริญเป็นความต้องการที่มีอยู่ในตัวมนุษย์หรือสังคมทั่วไป ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของมาสโลว์ (โสภา ชูพิกุลชัย 2529: 124; อ้างอิงจาก Abraham Maslow) ได้ลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ขึ้นโดยเริ่มจากความต้องการขั้นพื้นฐานทางร่างกายขึ้นไปถึงขั้นสูงสุด เมื่อมนุษย์ประสบความสำเร็จตามความต้องการขั้นพื้นฐานแล้ว มนุษย์จะมุ่งความต้องการขั้นสูงสุดต่อไป มาสโลว์ แบ่งขั้นความต้องการของมนุษย์ออกเป็น 7 ระดับด้วยกัน โดยเริ่มต้นจากความต้องการขั้นพื้นฐานทางด้านร่างกายของมนุษย์ไปสู่จุดยอดคือความต้องการที่จะยอมรับตัวเอง การมีสัจแห่งตน จากการเปรียบเทียบนักกีฬาว่ายน้ำหนักทั้งเพศชายและเพศ

หญิงของโรงเรียนกีฬาพบว่าไม่มีความแตกต่างกันเพราะทุกคนที่เป็นนักกีฬาต้องการประสบความสำเร็จ ต้องการเป็นที่ยอมรับของสังคม และยังคงคล้อยกับงานวิจัยของ เทเวศร์ พิริยะพฤษ์ (2529: 147) กล่าวว่า ต้องคำนึงถึง แรงจูงใจเพราะนักกีฬาที่มีความปรารถนาที่จะเล่นกีฬาให้ดีขึ้นนั้นจะมีแรงจูงใจสูง ซึ่งมีผลทำให้นักกีฬาคณะนั้น ๆ ทำการฝึกซ้อมอย่างตั้งใจ มีวินัยในตนเอง ขยันขันแข็งในการฝึกซ้อม

2. ค่าเฉลี่ยแรงจูงใจของนักกรีฑาระหว่างนักกรีฑาชายและนักกรีฑาหญิง ไม่แตกต่างกัน ส่วนแรงจูงใจในการเลือกเล่นกรีฑาของนักกรีฑาเยาวชนชายและนักกรีฑาเยาวชนหญิงในจังหวัดลำปาง พบว่าเมื่อทำการเปรียบเทียบโดยรวมแล้ว แรงจูงใจไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า แรงจูงใจในการเลือกเล่นกรีฑาของเยาวชนในจังหวัดลำปางของเพศชายและเยาวชนหญิงแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการเป็นนักกรีฑานั้นไม่ว่าจะเป็นชายหรือหญิงต่างมีความมุ่งมั่น มีความต้องการที่จะสร้างคุณค่าให้กับตนเอง มีความต้องการที่จะแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ในเชิงกีฬา มีความต้องการที่จะเพิ่มพูนความแข็งแรงและเสริมสร้างความอดทนให้กับร่างกายเหมือนกัน อีกทั้งในปัจจุบันการกีฬามีได้ปิดกั้นผู้หญิง แต่ในทางตรงกันข้ามกับมีการสนับสนุนให้ผู้หญิงหันมาเล่นกีฬากันมากขึ้นและอาจจะเนื่องจากนักกรีฑาต้องการอยากให้อารมณ์ร่างกายดี เป็นที่น่ายินดีของเพศตรงข้าม ร่างกายได้สัดส่วน กระฉับกระเฉง อารมณ์แจ่มใส เหนื่อยน้อยลง สุขภาพโดยทั่วไปดีขึ้นและเป็นที่ยอมรับของคนอื่น กรีฑาก็เปิดโอกาสให้ผู้หญิงได้มีส่วนร่วมในการแข่งขันเช่นกัน ซึ่งตรงกับ พิชิต เมืองนาโพธิ์ (2534: 29) ที่กล่าวว่ายุคปัจจุบันนี้ มุมมองของการแข่งขันกีฬาของผู้หญิงได้เปลี่ยนแปลงไปมากแล้ว จากการที่ผู้หญิงได้เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬาระหว่างชาติ ได้ชี้ให้เห็นว่าผู้หญิงมีสิทธิเท่าเทียมกันกับผู้ชายในการแข่งขันกีฬา และในการที่จะได้รับคำชมเชยในการกีฬาเช่นกัน จึงทำให้ทั้งนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงและนักกีฬาบาสเกตบอลชายต่างก็พยายามให้ไปถึงจุดหมายของตนที่วางไว้ ทำให้มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลที่ไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับผลงานการวิจัยของเพ็ญพรรณ มุลมงคล (2548: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักเรียนโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2547 ผลการวิจัยพบว่าเมื่อเปรียบเทียบนักกีฬาทั้งเพศชายและเพศหญิงพบว่า มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเมื่อพิจารณาโดยรวมไม่แตกต่างกัน

3. ค่าเฉลี่ยแรงจูงใจของนักกรีฑาระหว่างเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 1 เขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 2 และ เขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 3 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.1 ค่าเฉลี่ยแรงจูงใจของนักกรีฑาระหว่างเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 1 และเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 ค่าเฉลี่ยแรงจูงใจของนักกรีฑาระหว่างเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 1 และเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 3 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 ค่าเฉลี่ยแรงจูงใจของนักกรีฑาระหว่างเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 2 และเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 3 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ค่าเฉลี่ยแรงจูงใจของนักกรีฑาระหว่างเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 1 เขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 2 และ เขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 3 แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักกรีฑาในวัยนี้มีความต้องการที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคตอยู่มาก จึงทำให้นักกรีฑาเยาวชนทั้ง 3 เขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดลำปาง มีแรงจูงใจที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ สุริย์ พันธุ์รักษ์ (2541: 57) ที่พบว่านักกีฬาส่วนใหญ่ยังเป็นนักเรียน นิสิต นักศึกษา

ยังไม่ประกอบอาชีพและยังไม่มีรายได้เป็นของตนเองจึงมีแรงจูงใจด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคตแตกต่างกัน และยังคงคล้อยกับเออลี่ (Early, 1987 : 93) ที่ได้ศึกษาการปรับตัวและศึกษาความแตกต่างของแรงจูงใจในการเข้าร่วมเล่นกีฬาประเภททีมและประเภทบุคคล เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบวัดลักษณะการปรับตัวพื้นฐานที่สัมพันธ์กับการปรับความประพฤติและแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเข้าแข่งขัน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาประเภทลู่วิ่ง ผู้ที่ไม่เป็นนักกีฬาและผู้ที่เป็นนักกีฬาครั้งเดียว ผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจแตกต่างกันในด้านกลัวความล้มเหลว สมรรถภาพร่างกาย การแจ้งให้ทราบและการควบคุมระหว่างนักกีฬาประเภททีมและนักกีฬาประเภทบุคคล แต่การปรับตัวไม่ต่างกัน ความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวขั้นพื้นฐานกับแรงจูงใจในการแข่งขันชี้ให้เห็นว่าในนักกีฬาประเภทบุคคลมีความสามารถสูงและต่ำ มีความแตกต่างกัน ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาลักษณะของบุคคลให้ดีขึ้นนั้น จะมีความเกี่ยวข้องกับการรักษาแรงจูงใจของนักกีฬาแต่ละบุคคลไว้ มีความสัมพันธ์อย่างมากกับบุคคลและการแก้ไขทางสังคมและการแข่งขัน ความก้าวร้าว ความขัดแย้ง มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับความรู้สึกในทางลบ มีความสัมพันธ์ระหว่างการปรับปรุงตัวทางนักกีฬาประเภททีมและนักกีฬาประเภทบุคคล องค์ประกอบของบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถทางการกีฬาและความสนใจทางสังคม ไม่มีสิ่งใดชี้ว่าการจัดแก้ไของค์ประกอบส่วนบุคคลให้เหมาะสม มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาและแม้ว่านักกีฬาในกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยจะมีความสำเร็จในการแข่งขันอย่างสูง ก็ยังเห็นคุณค่าของการประสานความร่วมมือ และเป็นเครื่องมือสำคัญของการประสบความสำเร็จในการเล่นกีฬา และประสบความสำเร็จในการศึกษา

ข้อเสนอแนะ

จากการค้นคว้าเรื่องแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาของเยาวชน ในจังหวัดลำปาง พ.ศ. 2551 ผู้วิจัยขอเสนอแนะดังนี้

1. ควรสร้างแรงบันดาลใจในจิตที่แน่วแน่เพื่อที่สร้างนักกีฬาสสมัครเล่นรุ่นใหม่ขึ้นมาแทนนักกีฬารุ่นเก่า ด้วยแรงจูงใจหลาย ๆ ด้านที่เป็นองค์ประกอบที่สำคัญเป็นแรงผลักดันที่จะกระตุ้นให้บุคคลกระทำการใด ๆ ได้มากกว่าสิ่งอื่น ๆ
2. สร้างจิตสำนึกให้เยาวชนได้เห็นคุณค่าของการเล่นกีฬาเพื่อเพิ่มพูนสมรรถภาพของร่างกาย ซึ่งจะ เป็นพื้นฐานการมีคุณภาพของเยาวชนในประเทศชาติทำให้เป็นผู้มีประสิทธิภาพมีทักษะทางด้านกีฬาและกีฬาที่ดีต่อไป
3. ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทางด้านกีฬาทุก ๆ ระดับอายุ ควรศึกษาข้อมูลจากการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อ ได้จัดวางแผนดำเนินงานตามโครงการที่จัดส่งเสริมและพัฒนาให้นักกีฬารุ่นใหม่ได้มีความก้าวหน้าในอนาคตของประเทศชาติต่อไป

บรรณานุกรม

- เทเวศร์ พิริยะพณท์. (2529). **หลักการฝึกกีฬาว่ายน้ำ**. กรุงเทพฯ: งานส่งเสริมวิจัยและตำรา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- พิชิต เมืองนาโพธิ์. (2534). **เอกสารประกอบการสอน พล. 437 จิตวิทยาการกีฬา**. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- เพ็ญพรรณ มุลมงคล. (2548). แรงจูงใจในการเล่นกีฬาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬาปีการศึกษา 2547. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มุกดา ศรียงค์ และคณะ. (2542). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. (2539). เอกสารประกอบการสอนจิตวิทยาการกีฬา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุรีย์ พันธุ์รักษ์. (2541). แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเสื้กเขา. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- โสภา ชูพิกุลชัย. (2529). ความรู้เบื้องต้นทางจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศ.ส.
- Early, Jeffrey Dean. (1987). **Interpersonal Orientation and Motivational Differences Between Team and Individual Sport Participants,**” Dissertation Abstracts. MA: Stephen F. Austin State University.
- Krejcie, Robert V.; & Morgan, Daryle W. (1970). Determining Samper Size of Research. **Education and Psychological Measurement.** 30(3): 608.